

The "Spiritual Way of Life" of the Christian

"طریق زندگی روحانی" مسیحی

20.6.2021

ای خداوند ... احترام نسبت به احکام متبارک خود را در ما پدید آور، تا بر همه امیال نفسانی غلبه یافته، بتوانیم در طریق زندگی روحانی گام برداریم، و در فکر و عمل اموری را انجام دهیم که نزد تو پسندیده است. این بخشی از دعای انجیل مقدس است که مقدم بر قرائت انجیل در مراسم لیتورگی الهی است. این دعا به حضار کمک می کند تا هدف خواندن انجیل مقدس را درک کنند: احکام خداوند را با ایمان و سرسپردگی بپذیرند ، تا در انجام آنها رشد کنند. از طریق انجیل ، به مردم در غلبه بر امیال نفسانی (جسمی و سایر موارد) و همچنین داشتن زندگی روحانی کمک می شود. در نهایت ، این منجر به اتحاد جسم و ذهن در یک هدف ، یعنی خشنودی خدا خواهد شد.

همانطور که می بینیم ، این چند کلمه که در دعای انجیل مقدس یافت می شود، بطور مختصر زندگی روحانی ارتدوکس را بیان می کند که به سمت تقدس و تثویس پیش می رود.

پدران مقدس کلیسا به شدت به زندگی روحانی اهمیت می دادند و در تجربیات شخصی آنها است که می توانیم چگونگی دستیابی به آن را درک کنیم. بیابید نگاهی گذرا به چگونگی راهنمایی پدران در این مسیر حیاتی برای نجات خود بیندازیم.

اولین و مهمترین چیزی که باید بدانیم این است که نمی توانیم با تلاش خود در زندگی روحانی پیشرفت کنیم. کلمه "روحانی" به خودی خود نشان می دهد که روح ، یا به طور خاص روح القدس ، منبع است. این روح القدس است که "گنجینه همه نعمت ها و بخشنده حیات" است که زندگی روحانی را برای ما فراهم می کند. بنابراین ، تمرکز اصلی ما باید اتحاد با روح القدس باشد. به همین دلیل است که تمام خدمات مقدس کلیسای ما ، و همچنین دعاها شخصی ، با استدعا به روح القدس آغاز می شود: "ای پادشاه آسمانی ، تسلی دهنده ، روح راستی ، ... بیا و در درون ما ساکن شو ..."

ما از روح القدس استدعاء می کنیم که فقط یک بار نیاید ، بلکه برای همیشه در قلب ما ساکن شود و برای همیشه با ما بماند. همانطور که قدیس سرافیم ساروف می گوید ، این هدف زندگی مسیحی است ، یعنی "کسب روح القدس که ما نزول او را بر رسولان مقدس در روز پنطیکاست جشن می گیریم." کلیسای ما از طریق ارائه رازهای مقدس به ما

کمک می کند تا به این اتحاد برسیم. در عین حال ، ما سهم خود را با تمام تلاش خود از طریق دعا ، توبه و کارهای نیک انجام می دهیم. این کارهایی که انجام می دهیم نباید منبع استرس باشند و اگر در مبارزه روحانی احساس اضطراب می کنیم ، باید بدانیم که این بدان معناست که مطابق با اراده خدا حرکت نمی کنیم. خدا می خواهد ما با شادی گام برداریم، و احساس پریشانی نکنیم. قدیس نکتاریوس این توصیه را ارائه می داد: "اطمینان حاصل کنید که شادی روح القدس را در قلب خود ایمن نگه دارید".

اما برای ورود روح القدس به قلب ما ، باید آن را از هر شور گناه آلوده پاک کرد. همانطور که قدیس باسیل کبیر می گوید ، "همان کاری که دود با زنبورها می کند و آنها را می راند ، بوی تعفن گناه با روح القدس می کند." این بوی متعفن شامل خودخواهی ، دشمنی ، محکوم کردن ، گناهان جسمانی و دیگر موارد است. به همین دلیل است که ما در ادامه دعای به روح القدس می خواهیم، تا او "ما را از هر لکه و عیبی پاک کند" (یعنی از هر لکه ای که منجر به گناه می شود). ما مطمئناً سهم خود را در به دست آوردن توبه و فروتنی در قلب خود انجام می دهیم ، اما تنها روح القدس است که می تواند این پاک سازی درون ما را فراهم کند.

هنگامی که روح القدس این کار را انجام داد و در آن ساکن شد ، ما می توانیم از ثمراتی که روح ارائه می دهد لذت ببریم. ثمراتی که پولس رسول در رساله خود به غلاطیان ثبت می کند: "محبت، شادی، آرامش، بردباری، مهربانی ، نیکویی، ایمان، وفاداری، ملایمت، پرهیزکاری" (غلاطیان 5: 22-23). با این تغذیه روحانی ، و همچنین تداوم الهام بخشی و هدایت روح القدس ، یک فرد مسیحی در پایان از شیرینی زندگی روحانی برخوردار می شود: تقدس و اتحاد با خدا (= تنوسیس).

خواهران و برادران محبوبم ، در حالی که امروز زانو زده و دعاهای پنطیکاست خود را اقامه می کنیم ، بیایید همچنین مشتاقانه از روح القدس بخواهیم که به مانند زبانه های آتش بر ما بیاید، تا ما را پاکسازی کند؛ روشن سازد؛ و قلبهایمان را گرم کند ، و برای ما راهنمای درخشان زندگی مان شود. آمین

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه